

ממתי חל האיסור

שו"ת הרי"ף (סימן רכא)

18. אסור לבר ישראל להזדמן אצל שופטי העכו"ם ואפילו היה הדין שוה עם דיני ישראל.

שו"ת תשב"ץ (חלק ב סימן רצ)

19. נמצא תשובה להרי"ף ז"ל שכל המזמין את חברו בפני ערכאות מנדין אותו.

[הרי לכאורה האיסור אפילו כשמזמין אחר, על אף שעוד לא הופיעו בבית המשפט לפני שופט].

תשובות והנהגות (כרך ג סימן תמא)

20. נראה דבהליכה לערכאות האיסור נמשך כל יום ויום שהדיון שם, וכ"ש כשהם גומרים הדין ר"ל.

שו"ת תשב"ץ בחוט המשולש (חלק ד טור ג סימן ו)

21. משעה שהוא מתריס ומעיז פניו ואומר שילך לדון לפניהם מוחין בו שלא ילך, ואם עדיין עומד במרדו גוזרין עליו שאם ילך הוא מנודה, ואם עבר והלך הרי הוא מנודה.

רמ"א (חושן משפט סימן כו סעיף א)

22. ואפילו אינו דן לפני עובדי כוכבים, רק שכופהו על ידי עובדי כוכבים שיעמוד עמו לדין ישראל, ראוי למתחו על העמוד (מרדכי פ' הגוזל קמא).

שו"ת חתם סופר (חלק ה סימן ג)

23. אי מותר להעלות דברים במכתבי ערכאות, שאינם פועל יוצא, לא לזכות ולא לחובה. לא לדון בין אדם לחברו, רק לקבל דברי העדים, ולהעלותם בפראטיקאל שלהם, שיהי' שמור ליום מועד למזכרת בעלמא, או יש בזה משום עיקר שם פלילי, או לא?

היוצא מדברינו, לפי הדין שלפנינו, שלא עשאו פלילים כלל, רק מפקיד דבריו אצלם ליום שיצטרך, יוציא הדברים ויביאום לדיני ישראל, איני רואה בזה שום נדנד אפי' בלי רשות ב"ד.